

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce P. Č., proti žalovanému **Statutárnímu městu České Budějovice**, se sídlem České Budějovice, nám. Přemysla Otakara II. č. 1, 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 4. 2014, č. j. 10 A 19/2014 - 14,

**t a k t o :**

**I. Řízení se zastavuje.**

**II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

## O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 4. 2014, č. j. 10 A 19/2014 - 14 (dále též „napadené usnesení“), jímž krajský soud odmítl stěžovatelovo podání ze dne 14. 3. 2014 pro neodstranění jeho vad.

Protože kasační stížnost nesplňovala podmínky řízení stanovené ustanovením § 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a zákonem č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 6. 5. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 4, k odstranění jejích vad, tj. ke splnění poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích a položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona] a k doložení povinného zastoupení ve lhůtě deseti dnů od jeho doručení; zároveň byl stěžovatel poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

Stěžovatel na tuto výzvu reagoval podáním ze dne 19. 5. 2014, ve kterém Nejvyšší správní soud požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Součástí této žádosti bylo „*čestné prohlášení*“, z něhož vyplývá, že stěžovatel je svobodný, má „*nenarušenou způsobilost zcizovat*“ a bydlí „*nenájemním způsobem bydlení v nevlastnickém, samostatném nebytovém obydlí*“. Výši zdaněných výdělečných příjmů deklaroval stěžovatel hodnotou „0“, výši nezdanitelných příjmů částkou „*přes tři tisíce korun měsíčně*“, a to s poukazem na svou plnou invaliditu. Dále uvedl, že je příjemcem státní podpory (příspěvku na živobytí), a jako přílohu připojil „*osvědčení orgánu hmotné nouze*“ (tj.

potvrzení Úřadu práce ČR, že tento příspěvek pobírá ve výši 3.410 Kč, a to od 2. 5. 2007 dosud). Jeho běžné výdaje se týkají stravy, tisku, jízdného, poštovního, energií a DPH. Pokud jde o závazky, stěžovatel uvedl, že jich má „desetitisíce“. Rovněž upozornil, že se „bez zástupce nebude podepisovat pod listinu, která svým obsahem není potvrzením, natož na tiskopis nepřijatý vůlí zákonodárského sboru, navíc zasláný v jediném výtisku a bez pasáže o udělení souhlasu s poskytováním údajů“. Trvá na tom, že dostatečnost jím předloženého „potvrzení“ byla již potvrzena v řízení vedeném Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. „4 As 88/12“.

V reakci na tuto žádost zaslal Nejvyšší správní soud stěžovateli dne 2. 6. 2014 přípis č. j. 3 As 91/2014 - 15, jehož přílohou byl formulář *Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce* (dále jen „formulář“), který měl stěžovatel ve lhůtě 15 dnů vrátit soudu řádně vyplněný. Současně byl stěžovatel poučen, že pokud zdejší soud nebude mít k dispozici dostatečné podklady pro posouzení jeho žádosti, bude nucen ji zamítnout. V citovaném přípisu bylo stěžovateli mj. připomenuto, že již v minulosti byl opakovaně poučen, že jakkoli soud netrvá na doložení poměrů účastníka řízení výhradně formou výše uvedeného formuláře, přesto je účastník řízení jím zvolenou jinou formou povinen sdělit údaje o svých osobních, majetkových a výdělkových poměrech natolik konkrétním způsobem, aby bylo možné si o jeho osobní, majetkové a výdělkové situaci učinit komplexní a hodnověrný obraz. Ve zmiňovaném „čestném prohlášení“ stěžovatel sdělil jen velmi obecné údaje, které soudu neumožňují získat povědomí o jeho sociální situaci do míry nezbytné pro potřeby posouzení jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků. Součástí přípisu ze dne 2. 6. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 15, bylo rovněž upozornění, že „Potvrzení“ vydané Úřadem práce České republiky, které stěžovatel učinil součástí svého podání ze dne 19. 5. 2014, není opatřeno podpisem oprávněné úřední osoby, ani datem a úředním razítkem; nadto z něj není zřejmé, kterým kontaktním pracovištěm (případně kterou krajskou pobočkou) Úřadu práce České republiky bylo vydáno; pokud se snad má jednat o elektronický dokument, pak není doplněn o tzv. ověřovací doložku, a tudíž není zřejmé, zda se jedná o dokument tímto úřadem skutečně vyhotovený. Stěžovatel byl proto vyzván, aby tyto vady odstranil, a to taktéž ve lhůtě 15 dnů.

V návaznosti na výše zmíněný přípis vznesl stěžovatel sdělením ze dne 13. 6. 2014 námitku „arogantního i nesoudného výkonu soudní moci asistentem soudce K.“ a domáhal se „přezkumu jeho postupu“. Dále uvedl, že ani asistent soudce nesmí „zapírat judikaturu soudu, u něhož působí“, nesmí lhát, obcházet zákony a uvádět účastníky v omyl. Poukázal na to, že písemnost ze dne 2. 6. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 15, je pouhou výzvou, nikoli usnesením, a že v tomto řízení o ničem opakovaně poučován nebyl. Dodal, že není povinen nejen Nejvyššímu správnímu soudu, ale obecně žádné organizační složce státu sdělovat ryze soukromé (a vzhledem k přiznaným poměrům nerozhodné) údaje; proto opakuje, že tiskopis, který mu byl zaslán, je vadný. Zaslání tiskopisu v jediném vyhotovení nadto považuje za „výsměch osobě v hmotné nouzi“.

Nejvyšší správní soud následně usnesením ze dne 3. 7. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 21, žádost stěžovatele o přiznání osvobození od soudního poplatku zamítl (výrok I.), výrokem II. zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů a výroky III. a IV. ho opětovně vyzval, aby v dodatečně lhůtě deseti dnů od doručení tohoto usnesení uhradil soudní poplatek a prokázal splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. s tím, že jde o obligatorní podmínky řízení; stěžovatel byl opětovně poučen též o procesních důsledcích

pokračování

nesplnění povinností uvedených ve výzvě. Co se týče námitek proti úkonu asistenta soudce, stěžovateli bylo vysvětleno, že proti rozhodnutí asistenta soudce Nejvyššího správního soudu nejsou námitky ve smyslu § 9 odst. 2 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, přípustné, neboť se na ně, na rozdíl od asistentů vrchních, krajských a okresních soudů, tento zákon nevztahuje. Přípis ze dne 2. 6. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 15, nadto není ani ve formálním, ani v materiálním smyslu rozhodnutím.

Na tuto výzvu (doručenou stěžovateli dne 9. 7. 2014) stěžovatel požadovaným způsobem nezareagoval; v otevřené lhůtě pouze zaslal zdejšímu soudu přípis, v němž uvedl, že *„nebude bez právního zástupce plnit výrok III., IV., usnesení na listě ,21‘, a to i protože nemůže být vyměřen poplatek za nepřipustnou kasační stížnost (viz např. 6 As 111/14)“*.

Nejvyšší správní soud nejprve uvádí, že usnesení o odmítnutí podání pro neodstranění jeho vad patří do množiny rozhodnutí, proti nimž je kasační stížnost přípustná, což explicitně vyplývá z dikce § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.; tomu koresponduje rovněž poučení, kterého se stěžovateli dostalo v závěru napadeného usnesení.

Dále platí, že podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Soudní poplatek za kasační stížnost činí dle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, 5.000 Kč.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví*.

Povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti, tj. dne 24. 4. 2014, kdy stěžovatel kasační stížnost osobně předal Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Jak již bylo výše v podrobnostech popsáno, zdejší soud stěžovatele vyzval k úhradě soudního poplatku nejprve usnesením ze dne 6. 5. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 4, a posléze znovu usnesením ze dne 3. 7. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 21, poté, co nevyhověl jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků; současně ho poučil o následcích neuposlechnutí této výzvy. Stěžovatel toto usnesení převzal ve středu 9. 7. 2014, avšak ve stanovené desetidenní lhůtě, která uplynula v pondělí dne 21. 7. 2014, ani později, soudní poplatek nezaplatil (pro pravidla počítání lhůt viz § 40 s. ř. s.). Je přitom třeba zdůraznit, že v případě lhůty stanovené usnesením ze dne 3. 7. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 21, se jednalo o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání. Právní úprava nadto fakticky umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení; je tak třeba uvažovat i s dobou, než soud vydá, respektive doručí, usnesení o zastavení řízení. Tato doba je více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, není splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout, a proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

Pro úplnost se dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), přestože k tomu byl usnesením tohoto soudu ze dne 3. 7. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 21, vyzván, zdejší soud nepostupoval dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2014

Mgr. Radovan Havelec  
předseda senátu